

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

3. Pertexitur Vigilij historia. Nestorij mores, promotio, hæreses, damnatio, extrema.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

ramputetur imminuta Libertas. Clarissimè ostendit supremam in Concilio potestatem penes Pontificem esse, Patres verò inferiores, subditosque; & tamen Maimburgus, cum superioritatem Pontificis tam luculenter in epistolis Leonis expressam videat, & quod majus est, clarissimis exemplis in conspectu Chalcedonenfis Concilij exercitiam probatamque: hæc omnia silentio tegit, cum duobus aut tribus verbis rixatur, aquam in pumice & victoriam in syllabis quærens; quæ tamen ut vidimus, & ipsa nihil ad rem faciunt.

III. *Opponitur 3.* (a) Exemplum Vigilij Pontificis: hic enim cum constitutionem edidisset, quæ tria Capitula comprobabat, verabaturque, ne à quoquam mortalium damnarentur; Concilium Constantinopolitanum quintum & Vigilij Constitutionem, & doctrinam trium capitulorum examinandam suscepit, damnavitque oblucente primùm Vigilio, ac tandem Concilio cedente. Si ergò Concilium examinat damnatque, quæ tanto studio, tantæque animi contentione ac solempni diplomate Vigilius decreverat; oportet utique majorem esse Concilij, quam Pontificis auctoritatem, & hunc illius judicio subjacere. Vigilij verba in Constituto ad Imperatorem Justinianum inter alia hæc sunt: (b) *Apertissimè lucet veritate ex verbis epistola venerabilis Ibæ rectissimo ac piissimo intellectu perspectis, Patres nostros in Chalcedone residentes rectissimè orthodoxam ejusdem viri fidem pronuntiassè, & ideo præsentis sententia vestra auctoritate statuimus atque decernimus, cum in omnibus, tum etiam in memorata venerabilis Ibæ epistola intermeratum Patrum Chalcedone residentium manere judicium.* His verbis Vigilius non solum Personam Ibæ, sed etiam ejus epistolam, quamvis mille blasphemijs plenam hæresi absolvit, & in mitiorem partem explicat, idque obtentâ Concilij Chalcedonenfis auctoritate. Additque in fine Constituti: *Si quid verò de ipsam tribus Capitulis contra hæc, quæ hic asserimus vel statuimus, factum, dictum atque conscriptum fuerit, hoc modis omnibus ex auctoritate Sedis Apostolicae resutamus. En Vigilium ex Cathedra decidentem!* & tamen Concilium œcumenicum Constantinopolitanum à tota Ecclesia receptum, cultumque contrarium omninò decedit, sic enim loquitur: (c) *Si quis defen-*

(a) Maimb. Traité Hist. ch. 18. fol. 216. & ch. 17. fol. 89. & ch. 11. fol. 148. & hist. du Pontific. de S. Gregor. l. 1. f. 31. (b) Constitutum Vigilij non procul à fine apud Baron. ad Annum 553. n. 196. (c) Concil. Œcum. 5. collat. 3. cap. 14.

Defendit epistolam Iba, quam ad Marim Persam hæreticum dicitur Ibas scripsisse, que abnegat DEUM Verbum ex Virgine Maria incarnatum, & eam non anathematizat, & qui præsumit eam defendere, vel insertam ei impietatem, nomine sanctorum Patrum, vel Concilij Chalcedonensis, anathema sit. Concilium ergo non damnat solum, sed etiam anathemate punit Vigilium ejusque constitutum. (a) Et Pelagius II. ac Gregorius Magnus aperte Vigilium ignorantia errasse profitentur, ac postmodum meliora editum Concilij sententiam amplexum esse, Constituto, quod prius ediderat, enixè damnato. Patet ergo tot Pontificum, qui post Vigilium sedere, imò totius Ecclesiæ consensu, quæ tria capitula damnavit; & Pontificem errasse, & à Concilio correctum, imò percussum esse anathemate, & rursus Pontifices infra Concilium esse, & ab isto judicari posse, puniri que.

Resp. Multum spei collocat Maimburgus in Constituto causaque Vigilij: ea verò qualis fuerit, alius reperemus, atque ut clarior veritas appareat, omnia per annos distinguuntur. Anno CCCCXXVIII. Sisinio Episcopo Constantinopolitano morte sublato, Theodosius imperator ex Populi voto Nestorium sufficit Presbyterum & Monachum Antiochenum. Pietas illum Zelusque adversum hæreticos, & vis eloquentiæ omnibus commendaverant: sed ut notat Theodoretus, ingentem ambitionem, quæ infulas captabat, his dotibus texerat simulatâ virtute. Nata ex ambitione se ostentandi cupido, veterumque contemptus: & novorum, quæ magis animos stringunt, ingens prurigo, ac tandem hæresis. Dicebat in Christo ut duas naturas, ita duas Personas esse, Divinam, humanamque, & ita DEUM nec conceptum, nec natum ex Virgine, nec passum, mortuumque, sed hominem solum. Latuit aliquandiu venenum tum dulcedine orationis, quæ errores condiebat, tum opinione virtutis, quæ populum occupaverat externa spectantem, ignarumque occulti. Anno CCCCXXIX. Nestorius hæreses suas palam expromit, binisque litteris à Cyrillo Alexandria Episcopo erroris monetur. Sequenti proximè anno collectâ Romæ synodo Celestinus Pontifex Nestorium infulis privavit; Cyrillo prosecutionem causæ, suâsque vices delegat. Hauerat

(a) Pelagius II. ep. 7. quæ est 3. ad Episc. Istr. Gregor. M. lib. 3. ep. 2. 3. 4. 37. & lib. 7. ep. 10. 53.

ferat virus à Theodoro Mopswesteno Nestorius Chrysofomi quondam in Monasticis collega. Anno, CCCCXXXI. Nestorij causa in Ephesina Synodo agitur, & ipse cum ne quidem adesse dignaretur quamvis vocatus, hæresis damnatus, ac Episcopatu exutus est: libri flammis additi. Supervenit post quintum diem Joannes Episcopus Antiochenus jam olim Nestorio amicus, iraque in Cyrillum fremens, antiqua quippe æmulatione Alexandrinæ & Antiochenæ Sedis, ac recenti odio ob amici casum, præsertim quòd à Patribus expectatus non esset, pugnam instaurat, sublevatque Nestorium varijs in Cyrillum Patresque conjectis calumnijs; sed momentaneum solatium; quippe fraudes detectæ, & Nestorius primò in Monasterium, tum in exilium ejectus, ubi lingua vermibus exesâ, solutòq; putredine corpore vitam absolvit, Joannes & ipse à Patribus damnatus, dejectusque, semper tamen ei mora penitendi data: nam & spererat clementiâ flecti posse; motus verò, ne si durius haberetur, totam Syriam desperatâ veniâ perverteret: responditque eventus, nam sequenti anno Joannes Nestorio, hæresisque abjuratâ, cum Romano Pontifice primùm, mox cum Cyrillo in gratiam redijt, junctisq; dextris in Nestorium duxit.

IV. Anno CCCCXXXV. Theodosius lege latâ Nestorij libros, quibus hæresin propagabat, cremari jubet; at qui Nestorio studebant, Theodori Mopswesteni libros evulgant, Syriacâ, Persicâ, Armenicâque lingua conscriptos, quòd à pluribus legerentur. Theodorum pietatis & doctrinæ species, & ex istis veneratio celebrem reddiderant; at eodem, quo Nestorius veneno turgebat, imò à Theodoro Nestorius acceperat; ergò mutato solum nomine eadem pestis serpebat. Accensa, ut fieri amat partium studia, alijs Theodorum laudantibus, detestantibus alijs, quippe qui eosdem in Theodoro errores agnoscerent, aliâ quidem larvâ, sed eodem vultu parique fœditate. Fuerat inter præcipuos Theodori, Nestorijque cultores Theodoreus (a) Cyri Episcopus, vir pietate & doctrinâ insigni, sed pari in Cyrillum odio, & cujus capitula instinctu Joannis Antiocheni confutaverat; sed tandem veritati cedens, & Nestorium, cujus amicitiam coluerat, detestatus est, & Cyrillo placatur, ut ex ejus scriptis apparet.

V. Anno

(a) Theodoret. ep. I. ad Sperad. & 83. ad Dioscor. & l. 4. ad Nestor.